

بررسی تأثیر طراحی مراکز تفریحی آموزشی بر تقویت روحیه نشاط و شادابی شهروندان (منطقه یک تهران)

مهندس سید حامد هنرپرور تمیز^۱

۱. کارشناس ارشد مهندسی معماری، تهران، ایران

EMAIL: HONARPARVAR.MEMARANEH@YAHOO.COM

چکیده

فضاهای عمومی تفریحی داخل شهرها مکان هایی مختص زندگی اجتماعی شهروندان هستند و نوع کیفیت فضاهای شهری در طراحی فضاهای عمومی شهری (مراکز تفریحی-آموزشی) موضوعی است که به همه شهروندان مربوط می شود. در حال حاضر اکثر سازمان ها و مراکز تفریحی آموزشی در ایران، طراحی، برنامه ریزی و بطور کلی ساماندهی و طراحی آنرا به عنوان یک راهبرد قطعی برای ایجاد محیطی پایدار، مناسب و منطبق بر شرایط اقلیمی- فرهنگی تلقی نمی کنند و با عدم برنامه ریزی یا برنامه ریزی ناقص و غیر استاندارد در این زمینه و عدم کارایی این عناصر در محیط های عمومی دامن می زنند. در این پژوهش به بررسی تأثیر طراحی مراکز تفریحی-آموزشی بر تقویت روحیه ی نشاط و شادابی شهروندان منطقه یک پرداخته شده است. و برای ارئه نتایج و آزمون فرضیات از روش آماری همبستگی پیرسون استفاده شده است. و نهایتاً تجزیه تحلیل اطلاعات در محیط نرم افزار^۱ spss انجام پذیرفته است. در این پژوهش جامعه آماری مورد مطالعه افراد ساکن در منطقه یک تهران می باشند. روش نمونه گیری به صورت نمونه گیری تصادفی ساده بوده است. که بر این اساس با استفاده از فرمول کوکران ۲۰۰ نمونه در نظر گرفته شد، و با استفاده از پرسشنامه مدل لیکرت اطلاعات تکمیل گردید.

نتایج نشان میدهند که وضعیت طراحی مراکز تفریحی-آموزشی در محدوده مورد مطالعه از وضعیت مطلوبی برخوردار نبوده است و در نحوه مکانیابی آنها اصلاً دقت نشده و با مشکلات ترافیکی همراه است و عموماً پاسخگوی نیاز شهروندان نیست. و موجبات شادی و نشاط آنها را فراهم نساخته است.

کلمات کلیدی: شهر- فضای شهری- مراکز تفریحی آموزشی- نشاط و شادابی